



**International Science Group**

**ISG-KONF.COM**

**XV**

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC  
AND PRACTICAL CONFERENCE**

**"THE MAIN DIRECTIONS OF THE DEVELOPMENT OF  
SCIENTIFIC RESEARCH"**

**Helsinki, Finland  
April 18 - 21, 2023**

**ISBN 979-8-88955-326-7**

**DOI 10.46299/ISG.2023.1.15**

# **ПРОПЕДЕВТИЧНИЙ ПІДХІД ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ СТУДЕНТІВ- МЕДИКІВ**

**Дубовенко Зоя Олексіївна**

к.м.н., асистент,  
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

**Лехніцька Світлана Іванівна,**

к.філол.н., доцент  
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

**Яцишин Ірина Іванівна**

студентка  
медичного факультету №1,  
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Лікар – це одна з найповажніших і найзатребуваніших, водночас найвідповідальніших і найсерйозніших професій у світі. Незалежно від того, яка медична спеціальність галузі знань 22. Охорона здоров'я обрана, набутий фах не втрачає своєї значущості. Щоб опанувати дану професію і сформувати фахово грамотного і висококваліфікованого спеціаліста, Освітньою програмою передбачений комплекс дисциплін фундаментальної підготовки, а саме: медична термінологія з основами латинської мови, анатомія людини, медична біологія, медична та біологічна фізика, медична інформатика, молекулярна біологія, медична біохімія, гістологія, цитологія та ембріологія, фізіологія, мікробіологія, вірусологія (імунологія). Дані дисципліни надають можливість осягнути і опанувати будову організму в цілому, а також будову і функції його окремих органів, а також систем та взаємозв'язок між ними. Також необхідним є формування знань з медичної термінології, незмінним джерелом створення якої є латинська і давньогрецька мови. Засвоєння основ класичних мов, загальних принципів терміноутворення, значень термінів і терміноелементів, найменувань, частотних кореневих та службових номеноелементів грецько-латинського походження з усталеною семантикою [3] дозволяє вільно оперувати медичними, зокрема, клінічними термінами, що сприяє формуванню професійної мови фахівця медичного профілю[2]. Опанування дисциплін фундаментальної підготовки здійснюється протягом перших двох років навчання і надає змогу підготувати студентів до вивчення і засвоєння дисциплін професійної підготовки, зокрема, клінічної. Серед комплексу дисциплін професійної підготовки особливе місце посідає внутрішня медицина, знання якої надають можливість лікарям різних спеціальностей віддиференціювати одне захворювання від іншого і встановити правильний діагноз, а саме, розпізнати

захворювання. Вміння розпізнати захворювання, тобто поставити правильний діагноз є запорукою вдалого лікування, адже **Diagnosis bona – curatio bona**.

Дуже важливою для опанування дисциплін професійної підготовки, зокрема, клінічної є розроблена ще у минулому столітті система послідовного опанування дисциплін, а саме пропедевтичний підхід при опануванні дисциплін клінічного комплексу. У цій послідовності першою для вивчення є вступ до внутрішньої медицини, а саме, пропедевтика внутрішньої медицини.

Пропедевтика (дав.-гр. *προ* — попередньо і *παιδεύω* навчаю, готую) — вступ до курсу будь-якої науки; підготовчий вступний курс, викладений у стислій і доступній формі[7]. Таким чином пропедевтика внутрішньої медицини є вступом до клінічної медицини та водночас – це «місток» між теоретичними та клінічними дисциплінами, які вивчає студент-медик під час навчання в університеті.

Основними завданнями пропедевтики є:

- навчання медичної деонтології та лікарської етики (відносин між пацієнтом і лікарем, лікарем і медичним персоналом, лікарем і родичами пацієнта, зацікавленими організаціями, наприклад, органами соціального страхування);

- вивчення методів клінічного обстеження пацієнта: опитування (збір скарг, з'ясування анамнезу захворювання й історія життя, опитування по органах і системах), фізикальне обстеження (візуальне обстеження, загальний огляд, пальпація, перкусія, аускультация), спеціальні методи обстеження (лабораторні й інструментальні);

- вивчення основних симптомів і синдромів різних захворювань та методик їх визначення;

- засвоєння загальних методичних підходів клінічного обстеження хворого;

- діагностика окремих захворювань внутрішніх органів людини при типових їх проявах;

- формування у майбутнього лікаря клінічного мислення, яке є необхідним для встановлення діагнозу і визначення тактики ведення пацієнта.

Отже, пропедевтика внутрішньої медицини формує у студентів необхідні базові знання і навички шляхом осмислення і повторення попередньо набутих знань з комплексу дисциплін фундаментальної підготовки, а також усвідомлення міждисциплінарних зв'язків при формуванні клінічного мислення і навичок розпізнавання хвороб. І, відповідно, А також опанування медичної деонтології формує усвідомлення, що спілкування студента з хворими у якості лікаря розвиває в нього не лише професійні і комунікативні навички, але і відчуття відповідальності за свої дії і за долю хворого[1].

Таким чином, пропедевтичний підхід є визначальним фактором забезпечення міждисциплінарної інтеграції в освітньому процесі студентів-медиків. Зокрема, пропедевтика внутрішньої медицини формує засади вивчення студентом власне таких клінічних дисциплін – внутрішньої медицини, сімейної медицини, інфекційних захворювань, онкології, анестезіології та інтенсивної терапії, що передбачає «вертикальну» інтеграцію з цими дисциплінами та формування умінь

застосовувати знання з основних методів розпитування і обстеження хворого в процесі подальшого навчання та у професійній діяльності.

### Література:

1. Волкова Г., Добовенко З., Лехніцька С. Формування професійних компетентностей у студентів-медиків/ Волкова Г., Добовенко З., Лехніцька С.// Тенденції і перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації. – Переяслав-Хмельницький, 2020. – с.102-104.
2. Лехніцька С.І., Клименко О.Г. Термінологічне забезпечення професійної діяльності лікаря/ С.І.Лехніцька, О.Г.Клименко // Research and development results: abstracts of XVIII Internatinal Scientific and Practical Conference . – Athens, 2021. – p.162-165.
3. О.Г.Михайлова, С.І. Лехніцька Фармаконіми на позначення аналгетичних препаратів як об'єкт ономаціологічного дослідження/ О.Г.Михайлова, С.І. Лехніцька // Science and Education a New Dimension, V (33), Issue 123. – Budapest, 2017. – p.47-51.
4. Пропедевтика внутрішньої медицини: підручник / Ю.І. Децик, О.Г. Яворський, Є.М. Нейко та ін.; за ред. О.Г. Яворського. – 4-е вид., випр. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2016. – 552 с. + 12 с. кольор. вкл
5. Пропедевтика внутрішньої медицини / О.М.Ковальова, Н.А.Сафаргаліна-Корнілова. – К. : Медицина, 2010. – 750 с.
6. Пропедевтика внутрішніх хвороб: Москаленко В.Ф., Сахарчук І.І. – К.: Книга плюс, 2010. – 640 с.: іл.
7. Словник української мови: в 11 томах. — Том 8, 1977. — Стор. 252.
8. Macleod's Clinical Examination / Ed. G.Douglas, F.Nicol, C.Robertson.— 13th ed.— Elsevier. 2013. – 471 p.